

Så skal påskeæggene trille ned ad Blushøj

En gammel påskeskik i Dragør

Hvis De en første påskedag på spadsereturen efter frokosten er kommet forbi »Blushøj« – det er den store kuplede høj i anlægget ud for »Elisenborg« – har De måske med undren set ungdom i alle størrelser trille kulørte æg ned ad højens skråninger, dels med det formål at se hvis æg, der kunne trille længst, eller om man kunne slå en andens æg itu på vejen, og at dette var enden på legen, fremgik af en broget mangfoldighed af kvaste æggeskaller i græsset.

Det er muligt, at De endda har rystet på hovedet over nutidens ungdom og dens besynderlige opførsel og respekt for værdier, – så lad os derfor straks fortælle, at det, De her overværede, kun var en svag afart af en ældgammel påskeskik i Dragør – eller rettere en påskeskik, der har hørt med til påsketraditionerne ikke alene i Danmark men også i Tyskland og England igennem århundreder.

At »trante påskeæg« kaldes skikken her i landet, og man kan finde den omtalt i historiske kilder langt tilbage i middelalderen, ja, det sandsynligste er vel, at man må søge dens oprindelse helt tilbage i hedenolds mørke frugtbarhedsritualer; ægget, der omslutter livet og brydes, som tegn på vår.

Som skikken formede sig i Dragør

I Dragør har skikken i umindelige tider samlet, som omkring »Blushøj«, hvilket er ganske forståeligt, da denne faktisk er egnens eneste høj; den eneste mulighed, når æggene skal have lidt fut og fart til at slå skallen itu på hinanden. Om man også her vil lægge mere i skikken end blot ungdommens trang til at udnytte lejligheden til komsammen og lidt festlig livsudfoldelse, må vi nok overlade til hver enkelts fantasi, men usandsynligt er det jo ikke, at en og anden brudt æggeskal samtidig har brudt skallen omkring en lille dragørpiges hjerte.

Om selve skikken beretter dragør-eksperten, forfatteren Harry Kaae, bl. a.: traditionen krævede, at byens mindre børn gav møde på Blushøj allerede skærtorsdag og langfredag for at pille sten af skrånningen og glatte ujævnheder, sådan at æggene kunne trille uhindret ned ad højen. Imedens samledes de større – teenagerne – til en »To mand frem for en enke« eller en »Ager« som legen hedder på dragørsk. Traditionen bød endvidere at det var pigerne, der leverede æggene og drengene, der trillede. Pigerne dekorerede æggene ved at omvikle dem med persilleblade eller vintergækker og hårdkoge dem i rød frugtfarve, kaffegrums eller løgblade. Når ægget var færdig dekoreret gav pigen det i reglen til sin kavalier fra fastelavnsmasken, og så blev der trillet med dét og flere andre af pigens æggebeholdning.

Som det næsten altid går fandtes der drenge, der trængte til en voldsommere udfoldelse og derfor medbragte læderslynger – på dragørsk »lærslinger« – og ved hjælp af disse blev æggene slynget himmelhøjt til vejrs ... og så var det jo ikke uden spænding at se, hvor det faldt ned; mest »skægt« naturligvis, hvis ægget var u- eller blødkogt – og ramte en og anden tilskuer i hovedet.

En anden kender af gamle dragørske traditioner, dir. Cornelius Petersen, fortæller i denne forbindelse, at de fleste dog havde strenge ordre

til at tage æggene med hjem, hvor de endte som »skidne æg« eller »pillemad«.

Hvis der var sne eller der var regnvej, fortæller Corn. Petersen, lavede man i reglen en eller anden form for bakke hjemme i stuen eller på loftet. Trilles skulle der. En skibskaptajn bredte således et storsejl ud på loftsgulvet, så man bagefter bekvemt kunne samle æggene sammen.

Æggetrilningen foregik almindeligvis efter kaffetid søndag eftermiddag og i fineste søndagstøj.

Er Dragør ene om skikken idag?

Til trods for, at skikken, som nævnt, ikke er en udpræget Dragør-påsketradition, har det ikke været os muligt at finde frem til noget andet sted i landet, hvor ungdommen i større eller mindre omfang viderefører dette sjove gamle påskeritual. Hvis en af vore læsere kender et sted, hvor man også »tranter påskeæg« ned af en eller anden lokal høj, vil det glæde os at høre om dette.

Edvin Kræmer